

Οσία Θεοδώρα Η Βασίλισσα Άρτας (2024)

11 Μαρτίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

11 Μαρτίου ...

Οσία Θεοδώρα Η Βασίλισσα Άρτας ...

Η Οσία Θεοδώρα γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη , υπήρξε Γόνος της μεγάλης και Αρχοντικής
Βυζαντινής Οικογένειας Πετραλείφα , Νορμανδικής Καταγωγής ,

η οποία εγκατεστημένη αρχικά στο Διδυμότειχο προσέφερε πολλές και σημαντικές υπηρεσίες στην
Αυτοκρατορία , τιμήθηκε με υψηλά Αξιώματα ...

Ο πατέρας της Ιωάννης είχε τον τίτλο του Σεβαστοκράτορος , ήταν Διοικητής Θεσσαλίας και
Μακεδονίας , κοντά στους Ευσεβείς και Ενάρετους γονείς Της ανατράφηκε έν Παιδεία και
Νουθεσία Κυρίου ,

αντλώντας από την ζωή τους το πρώτο Φωτεινό παράδειγμα Ενάρετης ζωής , παράδειγμα που θα
χαραχθεί ανεξίτηλα και στην δική τους ζωή ...

Ο πατέρας Της πέθανε , αφήνοντας σε μικρή ηλικία ορφανή , την προστασία της οικογένειας
ανέλαβε ο Δούκας της Ηπείρου Θεόδωρος που ήταν Θείος Της , ο οποίος είχε καταλάβει την
Θεσσαλονίκη και επέκτεινε το κράτος του μέχρι την Αδριανούπολη ,

η Θεοδώρα έζησε και μεγάλωσε στα Σέρβια της Κοζάνης , μια σημαντική πόλη με Στρατηγική θέση
την εποχή εκείνη ...

Ανατρέφεται μαζί με τα αδέλφια Της από την Ευσεβή μητέρα Της Ελένη , μαθαίνει καλά για τον
σκοπό της ζωής του ανθρώπου που δεν είναι άλλος παρά η Αγιότητα και η κατά Θεόν ομοίωσης ,

γνωρίζει και Πιστεύει ότι το Αληθινό νόημα της σύντομης ζωής μας κρύβεται στην Επιτυχία της
Αιώνιας ζωής και Βασιλείας Του Θεού ...

Διδάσκεται από την Αγαθή μητέρα Της ότι τα Αληθινά Κοσμήματα που πρέπει να στολίζουν την γυναίκα , είναι η Αγάπη προς Τον Θεό και τον άνθρωπο , η Ταπεινοφροσύνη , η Πραότητα , η Ευσπλαχνία , η Ελεημοσύνη , η Προσευχή και η Αληθινή Πίστη

που με τον δικό Της Αγώνα και Την Χάρη Του Θεού μπορούν να πραγματοποιηθούν και να φανερωθούν και στη δική τους ζωή ...

Η Πνευματική καλλιέργεια και ωριμότητα Της νεαρής Θεοδώρας , το κάλλος Της εντυπωσιάζουν τον Μιχαήλ Β' , που στον δρόμο του για την Άρτα Την συναντά στα Σέρβια , ενώ βρισκόταν υπό την προστασία του Θείου Της Θεοδώρου ,

Την ζητά σε γάμο ο οποίος και Τελείται με κάθε Μεγαλοπρέπεια και Επισημότητα στα Σέρβια , με Λαμπρή και μεγάλη Συνοδεία φτάνουν στην Άρτα , την Πρωτεύουσα του Κράτους της Ηπείρου , στην οποία Ο Μιχαήλ Β' Ανακηρύσσεται Δεσπότης ...

Ο Μιχαήλ ήταν Ισχυρή προσωπικότητα , Πνεύμα ανήσυχο και φιλόδοξο , αρχίζει να φροντίζει για την εδραίωση και εξάπλωση του κράτους του , η νεαρά Δούκισσα Θεοδώρα Αναδεικνύεται πρώτη Κυρία του Δεσποτάτου ,

στην μεγάλη αυτή και Ένδοξη θέση που ανέβηκε η Θεοδώρα δεν παρασύρθηκε από την Δόξα και το μεγαλείο του Αξιώματος Της , ούτε παρά τη νεότητα Της τράπηκε σε υλιστικές απολαύσεις και τρυφηλή ζωή ...

Η Θεοδώρα Αναδείχθηκε Αληθινά κατά τον λόγο Του Κυρίου , Λύχνος Φωτεινός επάνω στην λυχνία που Φωτίζει και Καθοδηγεί και την ζωή των άλλων ανθρώπων στον Χριστό ,

ο διάβολος φθονώντας την ευτυχία τους και την Αρετή Της Θεοδώρας , μην μπορώντας να υποτάξει Την Ίδια ρίχνει τα φαρμακερά βέλη του εναντίων Της , θηλυμανίας τόν άνδρα καταμαλάξας , πειρασμόν τή μακαρία ἐγείρει δεινώτατον ...

Ο Μιχαήλ παρασύρεται σε πορνεία και ακολασία από Αρτινή Αρχόντισσα την Γαγγρινή , με την βοήθεια του διαβόλου κατορθώνει να τον σκλαβώσει ψυχικά , να βάλει μίσος άσπονδο στην καρδιά του , εναντίων της καλής και Αγίας συζύγου Του ,

απαγορεύει κάθε βοήθεια και συμπαράσταση προς Την Θεοδώρα , ορίζει να μην κάνουν λόγο για Αυτήν στα Ανάκτορα , ούτε το όνομα Της να προφέρουν ...

Στις δύσκολες στιγμές της ζωής Της φάνηκαν οι Καρποί της Αληθινής Πνευματικής Καλλιέργειας Της Θεοδώρας , όπως μέσα στην δόξα και την καλοπέραση του Παλατιού δεν παρασύρθηκε , δεν αλλοιώθηκε , δεν κάμφθηκε , δεν λιποψύχησε ,

φάνηκε ο Αδαμάντινος χαρακτήρας Της και η Ακεραιότητα της Πίστεως Της ...

Στην αυθαιρεσία του άνδρα Της αντέταξε την Υπομονή και το Ταπεινό Της Φρόνημα , παρά τις συκοφαντίες και τον διωγμό Της από τα Ανάκτορα ,

Λαμπρύνθηκε με την σιωπή και την εκούσια μόνωση Της , χωρίς καμιά βοήθεια ...

Οπλισμένη με την ακαταίσχυνη Ελπίδα στον Θεό , εγκαταλείπει έγκυος τα Ανάκτορα , πέντε χρόνια μαζί με τον πρωτότοκο υίο Της τον Νικηφόρο , που γεννήθηκε στην εξορία ,

ταλαιπωρείται στο κρύο , στην ζέστη , στην πείνα , την δίψα , στην εγκατάλειψη και την μοναξιά ...

Άγνωστη , πικραμένη , κακοντυμένη περνούσε λόφους και γκρεμούς αποφεύγοντας την μανία του άνδρα Της , στην μεγάλη Δοκιμασία βρίσκει Παρηγοριά στον Ιερέα της Πρένιστας ,

ο οποίος μετά από επίμονη προσπάθεια να μάθει ποια είναι , η Θεοδώρα του φανερώνεται ...

Η Αλήθεια , η Αρετή όσο και αν σπιλώνονται , δεν αργούν να φανούν , οι ευγενείς Άρχοντες της Άρτας αγανακτισμένοι από την έκλυτη ζωή του Δούκα Μιχαήλ , την αλαζονεία της πόρνης Γαγγρινής αντιδρούν δυναμικά ,

την διώχνουν από τα Ανάκτορα και απαιτούν από τον Βασιλέα να αλλάξει ζωή , αυτός συγκλονίζεται , έρχεται εις έαυτόν , στέλνει έμπιστους ανθρώπους να βρουν και να φέρουν πίσω Την Θεοδώρα ...

Με Μετάνοια και Αγάπη , με Επισιμότητα και Λαμπρότητα υποδέχεται Την Νόμιμη και μόνη Κυρία , Βασίλισσα στα Ανάκτορα και στην ζωή του ,

Ο Μιχαήλ σε ένδειξη της Μετάνοιας του , ανεγείρει την σεβάσμια Μονή της Κάτω Παναγιάς , στην βόρεια καμάρα εξωτερικά υπάρχει χαραγμένη η Επιγραφή της Μετάνοιας του ...

Την οποίας το πανομοιότυπο και τη μεταγραφή έδωσε ο Αναστάσιος Ορλάνδος ,

Πύλας ἡμῖν ἄνοιξον , ὦ Θεοῦ μητέρ , τῆς μετάνοιας , τού φωτός οὔσα πύλη , Δεσπότη Μιχαήλ παράσχου αμαρτημάτων ...

Κτίζει την Μονή Παντάνασσας κοντά στην Φιλιπιάδα , την Μονή Του Σωτήρος στο Γαλαξίδι , όπως αναφέρεται στο Χρονικό του Γαλαξιδίου ,

ο Μιχαήλ χαρίζει προνόμια , απαλλάσσει από φορολογία Ναούς και Μονές του Κράτους του ...

Με Χρυσόβουλλο του Ιανουαρίου απαλλάσσει πάσης άγγαρείας και παραγαρείας , τους τριάντα δυο Πρεσβυτέρους της πόλεως της Κερκύρας ,

με Χρυσόβουλλο του Φεβρουαρίου δίνει προνόμια στους τριάντα τρεις Πρεσβυτέρους των αγρών της Νήσου ...

Αποκαθιστά τη Νόμιμη δικαιοδοσία του Κωνσταντίνου Μαλιασηνού το Μοναστήρι του κυρ - Ιλαρίωνος , που βρισκόταν στην χώρα του Αλμυρού κάτω από τὸ Ρωμαιοβόρον φύλον τῶν Λατίνων ,

στέλνει πλούσια δώρα σε πολλές Μονές και εκτός του Κράτους του , στις Αγιορείτικες Μονές του Δοχειαρίου και Του Αγίου Παύλου ...

Η Πόλη και το Κράτος Λαμπρύνονται με Έργα Πίστεως και Φιλανθρωπίας για Χάρη του Αγαπητού Λαού Της Θεοδώρας ,

τέσσερα παιδιά έρχονται στη ζωή Τους , ο Ιωάννης , ο Δημήτριος – Μιχαήλ , η Ελένη και η Άννα , Δυναμωμένη από την Δοκιμασία και Ενισχυμένη από Την Χάρη Του Θεού , η Θεοδώρα γίνεται Οδηγός ψυχικής σωτηρίας του άνδρα Της ...

Μετέχει ενεργά στην Διακυβέρνηση του Κράτους , βοηθώντας τον στα εσωτερικά και εξωτερικά προβλήματα του Δεσποτάτου , βάζοντας την προσωπική Της σφραγίδα στην πολιτική του ,

Συμπαραστέκεται στα Έργα Ειρήνης , ακολουθεί τις πολεμικές περιπέτειες και αποτυχίες του συζύγου Της , ενισχύουν την παιδεία του Δεσποτάτου με την Ίδρυση Ανώτερης Σχολής ...

Με την ήττα των Στρατευμάτων του Μιχαήλ Β' στην μάχη της Πελαγονίας , καταφεύγουν στην Βόνιτσα , Λευκάδα και Κεφαλονιά διωγμένοι από τα Στρατεύματα του Αυτοκράτορα της Νίκαιας , Μιχαήλ Η. Παλαιολόγου ,

πρώτο μέλημα Της ήταν η Διαφύλαξη της εδαφικής , της Πνευματικής ακεραιότητας και υποστάσεως του Κράτους ...

Μεγάλη Της φροντίδα στάθηκε η Διαφύλαξη Της Ορθοδόξου Πίστεως , που απειλείτο από τον παπισμό και την λατινική προπαγάνδα ,

η οποία είχε ως στόχο την ένωση των Εκκλησιών , για την Διαφύλαξη Της Ορθοδοξίας ...

Πολλές ήταν οι ενέργειες Της Θεοδώρας για την Ειρήνη της περιοχής και την Ειρηνική συνύπαρξη των Ελληνικών κρατών , ανάλωσε την ζωή Της στην προσπάθεια να ξεπεραστούν τα εμπόδια για την ανασύσταση της Αυτοκρατορίας ,

για αυτό Δίκαια ονομάσθηκε η Θεοδώρα Ειρηνοποιός Αγία ...

Μετά από σαράντα χρόνια έγγαμου βίου, ο Δεσπότης Μιχαήλ Β' , καλῶς καὶ θεοφιλῶς βιώσας , Κοιμήθηκε εν Κυρίῳ ,

Η Θεοδώρα πήγε σε Μοναστήρι , δέκα χρόνια έζησε ως Μοναχή στο Μοναστήρι Του Αγίου Γεωργίου , σημερινή Μονή Αγίας Θεοδώρας ...

Η ζωή Της ήταν Ασκητική και το πολίτευμα Της Αγγελικό , ζούσε σηκώνοντας το βάρος των Πόνων και της Ασκήσεως ,

αυξάνοντας τους Καπούς των Αρετών Της , παραμένοντας νύχτα και ημέρα στην Αδιάλειπτη Νοερά Προσευχή

και συνομιλία Της με Τον Θεό με ψαλμούς και ύμνους ,

Εξαγνίζοντας το σώμα Της με Νηστεία , Υπηρετώντας με Προθυμία τις αδελφές Μοναχές ...

Ήταν Προστάτης των αδικουμένων και το στήριγμα των χηρών και ορφανών , Βοηθούσε τους πτωχούς , Παρηγορούσε τους θλιμμένους , φροντίζει για την ανέγερση νέων Ναών και Μοναστηριών ,

ενδιαφέρεται για την ζωή των Μοναχών , έχει μεγάλη Ευλάβεια στους Οσίους Ασκητές της περιοχής προς Τους Οποίους τρέφει ιδιαίτερη Τιμή , όπως Φανερώνεται στον Βίο Του Αγίου Ανδρέου Του Ερημίτου ...

Όταν Ο Όσιος Κοιμήθηκε με Θαυμαστό Τρόπο , η Βασίλισσα Μοναχή με όλη την Σύγκλητο πήγε στο Ασκητήριο Του Αγίου ,

Προσκύνησε το Αγιασμένο Του Λείψανο , με εντολή Της κτίσθηκε στο Σπήλαιο Του Αγίου , Λαμπρός Ναϊσκος και Λάρνακα προς Τιμήν Του ,

Ο Ναός και Ο Τάφος Του Αγίου σώζονται , εντυπωσιάζοντας με τις θαυμάσιες τέχνης Αγιογραφίες Του και τις λόγιες επιγραφές Του , προερχόμενες από λόγιους ανθρώπους του κύκλου Της Θεοδόρας και των Ανακτόρων ...

Έφθασε για Την Θεοδόρα το Τέλος της επίγειας ζωής και η αρχή της απολαύσεως της Άνω ζωής , Αποκαλύπτεται η ημέρα του Θανάτου Της ,

Θερμά Παρακαλεί Την Κυρία Θεοτόκο και Τον Μεγαλομάρτυρα Άγιο Γεώργιο να Μεσιτεύουν προς Τον Κύριο να Της Δοθεί παράταση ζωής έξι μηνών πρὸς τὴν τοῦ ναοῦ τελείαν ἀπάρτισιν , έτσι και έγινε ...

Ήρθε η ώρα να Παραδώσει την Αγία Της ψυχή στον Κύριο , συγκεντρώνει τις Αδελφές Μοναχές , για τελευταία φορά τις συμβουλεύει με Αγάπη , τις καθοδηγεί πώς να ζουν και να Αγωνίζονται εν Αγίῳ Πνεύματι ,

Η Οσία Θεοδόρα Προσεύχεται για την σωτηρία τους , δίνοντας τις Τελευταίες εντολές Της , χαίρουσα τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέθετο σε ηλικία εβδομήντα ετών ...

Το Άγιο και Χαριτόβρυτο σώμα Της Ενταφιάσθηκε στο Νάρθηκα του Καθολικού της Μονής Της , όπου μέχρι σήμερα Βρίσκεται σε Ευλογία όλων των Πιστών Ο Σεπτὸς Της Τάφος ,

Απότμημα Του Ιερού Λειψάνου Της Αγίας Βρίσκεται στην Μητρόπολη Άρτας

Απολυτίκιο ...

Των βασιλίδων το κλέος , ασκητριών τε αγλάϊσμα , της Ακαρνανίας το εύχος και ιαμάτων ρείθρον ακένωτον των λυπουμενων και πτωχών την προστάτιν , την ακτίνος δίκην την Αιτωλίαν πάσαν καταφωτίζουσαν επώνυμον την όντως δωρεών των του Θεού , την πάνσεπτον και οσίαν Θεοδόραν

την Βασίλισσαν , δεύτε οι Αρταίοι πάντες πιστώς συνελθόντες ύμνοις τιμήσωμεν` αυτή γαρ αενάως
υπέρ ημών ου παύει πρεσβεύουσα